

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1034

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 25 octombrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
1.212. — Decret pentru constatarea vacanței unei funcții de membru al Guvernului.....	2
1.213. — Decret pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E	
Decizia nr. 258 din 5 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 și 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații.....	3–7
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ţ I E I P U B L I C E C E N T R A L E	
5.271. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie S.C. „MICUL LORD” — S.R.L. pentru unitatea de învățământ preuniversitar Școala Gimnazială „Micul Lord” din orașul Bragadiru, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”	7–8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru constatarea vacanței unei funcții
de membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 42 lit. b) și art. 43 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se ia act de demisia domnului Vasile Dîncu, ministrul apărării naționale, și se constată încetarea funcției de membru al Guvernului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 25 octombrie 2022.
Nr. 1.212.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru desemnarea unui membru al Guvernului
ca ministru interimar**

În temeiul prevederilor art. 100 alin. (1), ale art. 106 și ale art. 107 alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Nicolae-Ionel Ciucă, prim-ministru, ca ministru al apărării naționale, interimar.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 25 octombrie 2022.
Nr. 1.213.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 258 din 5 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 și 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 și 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, excepție ridicată de Gheorghe Cocoș în Dosarul nr. 1.651/3/2019/a1.26 (3.292/2019) al Curții de Apel București — Secția I penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.456D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosar autorul excepției a depus copii certificate după acte din dosarul de fond.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 90D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 și 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, excepție ridicată de Gheorghe Cocoș în Dosarul nr. 21.000/3/2020/a1 al Tribunalului București — Secția I penală. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosar autorul excepției a depus copii certificate după acte din dosarul de fond.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 90D/2022 la Dosarul nr. 3.456D/2019, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care, invocând Decizia nr. 55 din 16 februarie 2022, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

6. Prin Decizia penală nr. 16/R din 17 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.651/3/2019/a1.26 (3.292/2019), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 și 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații**, excepție ridicată de Gheorghe Cocoș cu ocazia soluționării unei cauze penale în care punerea în executare a

mandatelor de supraveghere tehnică a fost realizată prin intermediul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor.

7. Prin Încheierea din 20 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 21.000/3/2020/a1, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 și 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații**, excepție ridicată de Gheorghe Cocoș cu ocazia soluționării unei cauze penale în care punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică a fost realizată prin intermediul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia apreciază că prin modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor de lege criticate se încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5). Arată că interpretarea parchetului este în sensul că Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor are atribuții de a obține, a prelucra și a stoca informații și cu privire la alte domenii distincte de securitatea națională. Invocă Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 și Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2019.

9. **Curtea de Apel București — Secția I penală și Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fapt ce rezultă din interpretarea literală a textului legal, dar și din interpretarea teleologică a acestuia, dispozițiile legale fiind clare și previzibile. Publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 a coincis cu introducerea alin. 2 și 3 în cuprinsul Legii nr. 14/1992. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal se arată că metoda specială a supravegherii tehnice, în sine, nu este afectată de criticile de neconstituționalitate reținute de Curte în decizia anterior menționată, dar fără punerea în acord a legislației cu normele constituționale considerate a fi încălcate nu ar fi posibilă recurgerea la probe de acest fel în cadrul urmăririi penale pe o durată care nu poate fi estimată, astfel încât, în activitatea de realizare a interesului social general pe care sunt chemate să îl apere organele judiciare, se creează premisa unei lacune operaționale.

10. Prin urmare, nu pot fi primite susținerile potrivit cărora punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică s-ar realiza prin Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații doar în cazul infracțiunilor contra siguranței naționale, acest lucru nerezultând din textul legal criticat. Deși în teza întâi a alin. 2 al art. 8 din Legea nr. 14/1992 se vorbește despre securitatea națională ca prim palier al activității Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații — acela de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale, teza a doua vizează o altă ipoteză, care se referă la executarea supravegherii tehnice prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, fără vreo distincție pe categorii de infracțiuni, iar unde legea nu distinge, nici interpretul ei nu trebuie să o facă.

11. De altfel, în temeiul Legii nr. 51/1991 privind siguranța națională a României se pot emite mandate de siguranță națională de către judecător în cauzele privind infracțiuni care se pot circumscrie situațiilor prevăzute de art. 3 din lege, procedura fiind diferită de cea prevăzută de art. 138 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală. Este evident că doar în domeniul securității naționale Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații obține, prelucrează și stochează informații, în timp ce în toate celelalte cazuri, la cererea organelor de urmărire penală, acesta asigură accesul nemijlocit și independent la sistemele tehnice în scopul executării supravegherii tehnice prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 8 alin. 2 și 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 3 martie 1992. Dispozițiile legale criticate au fost introduse prin art. IV pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016. Dispozițiile criticate au următorul conținut: *„Pentru relația cu furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații este desemnat cu rolul de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale. La cererea organelor de urmărire penală, Centrul asigură accesul nemijlocit și independent al acestora la sistemele tehnice în scopul executării supravegherii tehnice prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală. Verificarea modului de punere în aplicare în cadrul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor a executării acestor supravegheri tehnice se realizează potrivit art. 30¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

Condițiile concrete de acces la sistemele tehnice al organelor judiciare se stabilesc prin protocoale de cooperare încheiate de Serviciul Român de Informații cu Ministerul Public, Ministerul Afacerilor Interne, precum și cu alte instituții în cadrul cărora își desfășoară activitatea, în condițiile art. 57 alin. (2) din Codul de procedură penală, organe de cercetare penală speciale.

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept și art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate au fost introduse prin art. IV pct. 1

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016. Dispozițiile anterior menționate dispun în sensul că *„Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 3 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: 1. La articolul 8, după alineatul 1 se introduc două noi alineate, alineatele 2 și 3, cu următorul cuprins: «Pentru relația cu furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații este desemnat cu rolul de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale. La cererea organelor de urmărire penală, Centrul asigură accesul nemijlocit și independent al acestora la sistemele tehnice în scopul executării supravegherii tehnice prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală. Verificarea modului de punere în aplicare în cadrul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor a executării acestor supravegheri tehnice se realizează potrivit art. 30¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

Condițiile concrete de acces la sistemele tehnice al organelor judiciare se stabilesc prin protocoale de cooperare încheiate de Serviciul Român de Informații cu Ministerul Public, Ministerul Afacerilor Interne, precum și cu alte instituții în cadrul cărora își desfășoară activitatea, în condițiile art. 57 alin. (2) din Codul de procedură penală, organe de cercetare penală speciale.»

18. În ceea ce privește dispozițiile criticate, Curtea observă că art. 8 alin. 2 fraza a treia din Legea nr. 14/1992 corespunde dispozițiilor art. IV pct. 1 fraza a treia din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal. Or, Curtea, prin Decizia nr. 55 din 16 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 11 aprilie 2022, a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că sunt neconstituționale Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, precum și dispozițiile art. I pct. 1 fraza a doua, ale art. II pct. 1, ale art. IV pct. 1 fraza a treia și ale art. IV pct. 2 fraza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal.

19. Având în vedere soluția de admitere pronunțată cu privire la dispozițiile art. IV pct. 1 fraza a treia din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016, Curtea constată că sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia *„Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*. Întrucât sesizarea instanței constituționale, prin Încheierea din 20 august 2021 a Tribunalului București — Secția I penală și prin Decizia penală nr. 16/R din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel București — Secția I penală, a fost efectuată înainte de publicarea Deciziei nr. 55 din 16 februarie 2022 în Monitorul Oficial al României, Partea I, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 fraza a treia din Legea nr. 14/1992 a devenit inadmisibilă (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 1.640 din 10 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2010).

20. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 fraza a doua și alin. 3 din Legea

nr. 14/1992, Curtea observă că autorul acesteia critică faptul că Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor are atribuții de a obține, prelucra și stoca informații și cu privire la alte domenii, distincte de securitatea națională.

21. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că prin Decizia nr. 55 din 16 februarie 2022, precitată, a analizat trei critici de neconstituționalitate, după cum urmează: *o primă critică de neconstituționalitate* se referea la acordarea calității de organe de cercetare penală speciale organelor Serviciului Român de Informații în ceea ce privește punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, din dispoziția procurorului, în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute în titlul X din Codul penal și al infracțiunilor de terorism (paragrafele 140—160). *O a doua critică de neconstituționalitate* se referea la competența președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție sau a unuia dintre judecătorii anume desemnați de către acesta de a verifica modul de punere în aplicare, în cadrul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor, a supravegheților tehnice realizate de organele de urmărire penală (paragrafele 161—193). *O a treia critică de neconstituționalitate* se referea la reglementarea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016, pentru prima dată în legislația română, a Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor, în condițiile în care acesta nu a fost înființat niciodată printr-un act normativ public (paragrafele 194—208).

22. Analizând această din urmă critică de neconstituționalitate, Curtea a realizat o distincție între punerea în executare a activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, și punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise potrivit Codului de procedură penală.

23. În ceea ce privește prima categorie, Curtea a constatat că modalitatea de înființare și funcționare a Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor, precum și punerea în executare prin intermediul acestui centru a activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, respectă prevederile Legii fundamentale.

24. Referitor la cea de-a doua categorie, a mandatelor de supraveghere tehnică emise potrivit Codului de procedură penală, Curtea a observat că legiuitorul a optat pentru un sistem dualist. Pe de o parte, a reglementat posibilitatea realizării unui sistem de punere în executare a mandatelor de supraveghere tehnică integrat fiecărei unități de parchet, iar, pe de altă parte, a reglementat un sistem extern acestor unități, bazat pe existența unei singure entități prin intermediul căreia să poată fi puse în executare mandatele de supraveghere tehnică.

25. Cu privire la cel de-al doilea sistem, Curtea a observat că legiuitorul român a ales să grezeze activitatea de punere în executare a mandatelor de supraveghere tehnică pe activitatea principală a Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor, aceea de a pune în executare actele de autorizare emise în temeiul art. 13 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României.

26. În ceea ce privește punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise potrivit Codului de procedură penală, prin intermediul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor, Curtea observă că din considerentele Deciziei nr. 55 din 16 februarie 2022, precitată, rezultă că instanța de contencios constituțional a analizat dispozițiile legale care reglementau această soluție legislativă din perspectiva a două aspecte.

27. Un prim aspect analizat a vizat faptul că, pentru reglementarea unui sistem prin intermediul căruia să poată fi puse în executare mandatele de supraveghere tehnică emise potrivit Codului de procedură penală, nu este suficientă

indicarea numelui unei structuri/entități/instituții sau al unui organism care nu beneficiază de o reglementare la nivelul legii. Curtea a constatat că în domeniul supravegheții tehnice, reglementat de Codul de procedură penală, simpla indicare a unei structuri/entități/instituții menite să pună în executare mandatele emise, fără consacrarea sa legală, încalcă principiul legalității, deoarece este fundamental ca înființarea, organizarea și funcționarea instituțiilor sau a altor structuri organizatorice să se realizeze potrivit cadrului constituțional conferit de Legea fundamentală. Intenția legiuitorului de a reglementa o asemenea entitate necesită identificarea arhitecturii interne și configurarea fizionomiei sale juridice prin intermediul unui act normativ de nivelul legii, simpla nominalizare a acesteia, fie ea și expresă, nu complinește lipsa unei reglementări de nivelul legii care să cuprindă elementele de bază care definesc natura juridică a acesteia, atribuțiile sale generale și specifice, modalitatea de organizare, dispoziții referitoare la personal, actele emise (dacă este cazul), modalitatea de control/verificare/auditare și efectele produse de aceasta etc.

28. Cel de-al doilea aspect analizat de Curte și antamat prin criticile de neconstituționalitate formulate în prezentele cauze se referă la punerea în executare, prin intermediul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor, a mandatelor de supraveghere tehnică emise potrivit Codului de procedură penală. Sub acest aspect, Curtea observă că, plecând de la considerentele Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, a constatat că procedura anterior menționată nu poate întruni exigențele constituționale decât dacă se înfățișează drept o soluție de urgență, temporară, care să confere legiuitorului timpul necesar luării măsurilor adecvate în ceea ce privește punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică.

29. Cu alte cuvinte, punerea în executare, prin intermediul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor, a mandatelor de supraveghere tehnică emise potrivit Codului de procedură penală se încadra în exigențele constituționale identificate prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, precitată, deoarece reprezenta o soluție de urgență ce avea un caracter temporar.

30. Or, Curtea, prin Decizia nr. 55 din 16 februarie 2022, precitată, a constatat că, deși au trecut 6 ani de la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016, legiuitorul, prin legea de aprobare a acesteia, s-a limitat să aprobe „soluția de urgență” fără a reglementa o procedură conformă normelor constituționale și a stabilit Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor ca singura entitate ce pune în executare atât actele de autorizare emise în temeiul art. 13 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, cât și mandatele de supraveghere tehnică emise potrivit Codului de procedură penală. Analiza dispozițiilor ordonanței de urgență și ale legii de aprobare a acesteia relevă omisiunea legiuitorului de a adopta o reglementare care să respecte exigențele constituționale, cu consecința persistenței în legislație a unei carențe legislative reflectate în absența, chiar și după 6 ani, a unei reglementări complete a autorității/instituției/organismului îndrituite/îndrituit să pună în executare mandatele de supraveghere tehnică emise potrivit Codului de procedură penală (paragrafele 202 și 207).

31. Cu alte cuvinte, Curtea a subliniat că în momentul pronunțării Deciziei nr. 55 din 16 februarie 2022, precitată, caracterul urgent ce a stat la baza adoptării acestei reglementări nu mai subzista, legiuitorul fiind obligat să reglementeze un sistem adecvat de punere în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, emise potrivit Codului de procedură penală. Astfel, reglementarea acestui sistem trebuie să se realizeze având în vedere considerentele Deciziei nr. 55 din 16 februarie 2022, precitată, în care Curtea a statuat că, pentru

a respecta exigențele constituționale, punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise potrivit Codului de procedură penală trebuie să se realizeze prin intermediul unei structuri/entități/instituții distincte de Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor, care să aibă consacrare legală cu privire la natura sa juridică, atribuțiile sale generale și specifice, modalitatea de organizare, categoriile de personal, actele emise (dacă este cazul), modalitatea de control/verificare/auditare și efectele produse de aceasta etc.

32. În acest context, Curtea reamintește că, prin Decizia nr. 153 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 10 iunie 2020, paragrafele 109—111, a subliniat că „potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile pronunțate de Curtea Constituțională sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, având aceleași efecte pentru toate autoritățile publice și toate subiectele individuale de drept. (...) Mai mult, în acord cu jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, sau Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, autoritatea de lucru judecat ce însoțește actele juridictionale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta (...). Prin sintagma *considerente pe care dispozitivul deciziei Curții se sprijină* se înțelege ansamblul unitar de argumente, care, prezentate într-o succesiune logică, realizează raționamentul juridic pe care se întemeiază soluția pronunțată de Curte. (...) Această structură este una unitară, coerentă, întregul ansamblu argumentativ constituind fundamentul concluziei finale, astfel încât nu poate fi acceptată teza potrivit căreia în conținutul unei decizii a Curții ar putea exista considerente independente de raționamentul juridic care converge la soluția pronunțată și, implicit, care nu ar împrumuta caracterul obligatoriu al dispozitivului actului juridictional. Prin urmare, întrucât toate considerentele din cuprinsul unei decizii sprijină dispozitivul acesteia (...), autoritatea de lucru judecat și caracterul obligatoriu al soluției se răsfrânge asupra tuturor considerentelor deciziei». „Cât privește, în sine, rolul Curții Constituționale și efectul deciziilor pe care aceasta le pronunță, instanța constituțională a subliniat în mod consecvent că «este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România [art. 1 alin. (2) din Legea nr. 47/1992], cu plenitudine de jurisdicție în privința atribuțiilor sale. (...) Decizia Curții Constituționale face parte din ordinea juridică normativă [a se vedea Decizia nr. 847 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 14 august 2008] (...). Totodată, întrucât nu poate fi separată de efectele de drept constituțional pe care aceasta le produce, decizia se prezintă ca un tot unitar sub aspectul naturii și efectelor sale juridice. (...) Deciziile simple (sau extreme) de admitere a sesizărilor de neconstituționalitate sau cele sub rezervă de interpretare constituie un izvor formal distinct al dreptului constituțional, preiau forța juridică a normelor constituționale pe care le interpretează și se adresează tuturor subiectelor de drept. Prin urmare, deși are caracter juridictional, art. 147 alin. (4) din Constituție conferă deciziei antereferte forța normelor constituționale, pe care nu o limitează la cazul dat, ci îi atribuie un caracter *erga omnes*, ceea ce înseamnă că ea trebuie respectată și aplicată de către toate subiectele de drept cărora li se adresează. De aceea, Curtea apreciază că, deși decizia sa nu se identifică cu norma/actul legislativ, efectele sale sunt similare acestuia, astfel că, prin intermediul acestora, decizia stabilește reguli de conduită ce se impun a fi urmate, drept care face parte din ordinea normativă a statului» (Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 97 din 7 februarie 2019, paragraful 451). „Astfel fiind, Curtea a subliniat că legiferarea cu încălcarea deciziilor Curții Constituționale este incompatibilă cu statul de drept, consacrat de prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție.”

33. Având în vedere aceste aspecte, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 a doua frază și alin. 3 din Legea nr. 14/1992.

34. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 prima frază din Legea nr. 14/1992, Curtea observă că acestea prevăd că „*pentru relația cu furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații este desemnat cu rolul de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale*”.

35. Curtea observă că, în ceea ce privește modul de autorizare a mandatelor din care pot rezulta înregistrări, Curtea, prin Decizia nr. 55 din 16 februarie 2022, paragrafele 195—199, a reținut că legislația în vigoare normează două sisteme diferite, și anume un sistem reglementat de Codul de procedură penală și un sistem reglementat de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României. De asemenea, în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 91 din 28 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 20 aprilie 2018), Curtea a subliniat diferențele ce decurg din reglementarea separată a acestor două sisteme, atât în ceea ce privește activitățile derulate de organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale și de organele de urmărire penală, cât și în ceea ce privește scopul în care sunt utilizate activitățile întreprinse în domeniul securității naționale și în cel al activității procesual penale. Astfel, Curtea a constatat că Legea nr. 51/1991 și Codul de procedură penală au finalități diferite, care se reflectă și în scopul pentru care este dispusă autorizarea unor activități specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului/măsura supravegherii tehnice. Curtea a observat că Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor a fost înființat prin Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 0068 din 17 iulie 2002 privind dezvoltarea Sistemului Național de Interceptare a Comunicațiilor destinat punerii în aplicare a actelor de autorizare emise în temeiul art. 13 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor este o unitate din structura Serviciului Român de Informații, desemnată cu rolul de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale. Curtea a observat că Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor a fost creat, prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ca unitate din structura Serviciului Român de Informații, desemnată cu rolul de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale. Prin urmare, Curtea a constatat că, din perspectiva necesității realizării securității naționale, este justificată modalitatea de înființare și de funcționare a Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor, fapt ce decurge din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 25 și 26 din Legea nr. 14/1992 și ale art. 4 lit. f) pct. 23 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, astfel cum s-a demonstrat anterior.

36. Având în vedere aceste aspecte, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 prima frază din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații este neîntemeiată, urmând să o respingă în consecință.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Cocoș în Dosarul nr. 1.651/3/2019/a1.26 (3.292/2019) al Curții de Apel București — Secția I penală și în Dosarul nr. 21.000/3/2020/a1 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 8 alin. 2 prima frază din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 a doua frază și alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

3. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. 2 fraza a treia din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie S.C. „MICUL LORD” — S.R.L.
pentru unitatea de învățământ preuniversitar Școala Gimnazială „Micul Lord” din orașul Bragadiru,
județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică a unităților în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 19.07.2022,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 5.494 din 9.08.2022 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru S.C. „MICUL LORD” — S.R.L. pentru unitatea de învățământ preuniversitar Școala Gimnazială „Micul Lord” din orașul Bragadiru,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru Școala Gimnazială „Micul Lord” din orașul Bragadiru, Șos. Alexandriei nr. 144—146, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, respectiv nivelul de învățământ

„primar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență” și nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență”, începând cu anul școlar 2022—2023, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă Școlii Gimnaziale „Micul Lord” din orașul Bragadiru calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, respectiv nivelul de învățământ „primar” limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență” și nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență”, menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Micul Lord” din orașul Bragadiru are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic de conducere și de predare, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, respectiv nivelul de învățământ „primar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență” și nivelul de învățământ „gimnazial”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență”, sub sancțiunea ridicării autorizației de funcționare provizorie;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitatearacip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare de funcționare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului articol.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar Școala Gimnazială „Micul Lord” din orașul Bragadiru este monitorizată și controlată periodic de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — S.C. „MICUL LORD” — S.R.L., pentru unitatea de învățământ preuniversitar Școala Gimnazială „Micul Lord” din orașul Bragadiru, județul Ilfov, Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 31 august 2022.
Nr. 5.271.

ANEXĂ

Județul Ilfov

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Holărea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Domeniul/ Profilul/	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Școala Gimnazială „Micul Lord”	6/24.06.2022	S.C. „MICUL LORD” — S.R.L.	Orașul Bragadiru, Șoseaua Alexandriei nr. 144—146, tel.: 0730/093603, micul_lordy@yahoo.com	Preșcolar Primar Gimnazial				Română	PP și PN Cu frecvență Cu frecvență
Capacitatea maximă de școlarizare — 13 formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 10 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 3 formațiuni de studiu/schimbul 2)										

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

